

[Bjørn Westh]

og det skal vi efter vores mening ikke blot gøre for Danmarks skyld, men for hele Europas skyld, for vi mener faktisk, at vi kan bibringe det noget.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Der var faktisk et par interessante betragtninger i hr. Peter Brixtoftes tale, f.eks. nævnte han de store problemer, der er for ulandene. Jeg synes, det er rigtigt, at vi tager det punkt med.

Det er faktisk sandt, at ulandene er i en katastrofal gældssituation i øjeblikket, og det er derfor meget vigtigt, at vi i vores diskussion om udenrigspolitik og i vores begejstring for det, der er sket i Østeuropa – den deler vi alle sammen – ikke glemmer, at vi stadig væk har Nord-Syd-problemerne, de problemer mellem den rige verden og den fattige verden, som bliver stadig værre. Jeg vil godt konkret spørge, om Venstre vil opprioritere ulandsindsatsen, og om man har opgivet tanken om, at Østhjælp skal finansieres gennem besparelser på ulandsbistanden. Det synes vi kunne være vigtigt at få op her.

Hr. Peter Brixtofte lancerede nogle ideer om markeds kræfter i den offentlige sektor, som vi også har hørt fra Venstre i andre sammenhænge. Det er en på mange måder spændende diskussion, som vi også skal have her i Folketinget, men jeg kan godt sige, at jeg var enig med fru Marianne Jelved i, at det ikke er sikkert, at ideerne er rigtige, eller rettere sagt vi er uenige i Venstres ideer om, at der skal flere markeds kræfter i den offentlige sektor.

Markedsøkonomi er godt til mange ting, men ikke til alle. Jeg tror, det er langt vigtigere at få en diskussion om, hvordan vi i højere grad kan få demokratiseret den offentlige sektor, hvordan brugerne og de ansatte i fællesskab kan få større indflydelse, for vores skyld gerne mindre stat, men så mere samfund i den forstand, at de almindelige mennesker, der er i den offentlige sektor, brugerne, de ansatte, tilsammen kan få større indflydelse. Det vil vi meget gerne diskutere.

Så sagde hr. Peter Brixtofte, at vi skal styrke forældrenes ansvar i børnepolitikken. Jamen er forældrene da uansvarlige i dag? Problemet er for de fleste forældre, at der er håbløse ven-

telister til mange daginstitutioner, og dér er det virkelige problem i den sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Hr. Peter Brixtofte talte meget om udenrigspolitik og om den meget positive udvikling, der er sket i Østeuropa, og vi er helt enige, men så kan jeg ikke forstå, at Danmark forleden dag købte nye våben for 990 mio. kr.

Da aftalen mellem Socialdemokratiet og regeringspartierne principielt blev truffet i 1984, er det altså lykkedes landet uden nærluftforsvar at overleve som selvstændig nation på trods af den kolde krig og på trods af spændinger. Når der så er sket en meget positiv udvikling, og dér er jeg enig med hr. Peter Brixtofte, hvorfor i himlens navn skal vi så spendere 990 mio. kr. på missiler, der skal leveres i de næste 5 år, og det er vel at mærke 990 mio. kr., som skal pristalsreguleres tilbage fra 1985, så inden vi er færdige med at betale regningen, når vi tæt ved de 2 mia. kr.? Når nu hr. Peter Brixtofte er så bekymret for betalingsbalancen og for borgernes skattekroner, var det så ikke begavet at spare på disse nye missiler? Vi har som sagt klaret os uden nærluftforsvar, hvorfor kan vi så i den nuværende situation med den meget positive udvikling ikke klare os uden? Tag dog og spar på krudtet! Gør ligesom USA og Sovjetunionen: Gå i gang med at ruste ned!

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Efter den måske ikke alt for inspirerende åbningstale, Folketinget hørte i tirsdags, kunne man have frygtet, at debatten i dag ville blive mat og en gentagelse af kendte standpunkter. Jeg synes ligesom hr. Arne Melchior, at vi i dag indtil videre har fået overordentlig konstruktive og positive indlæg, og det gælder såvel fra den konservative som fra Venstres ordfører.

Jeg vil gerne kvittere for en enkelt passage i hr. Peter Brixtoftes indlæg, og det er dér, hvor hr. Peter Brixtofte på Venstres vegne gav tilslutning til Socialdemokratiets forslag om borgernes rettigheder, altså dette med, at vi på en række for den almindelige dansker centrale områder definerer nogle grænser for, hvor længe man skal vente på at få sit barn passet, på, at